

Om Apotekerforholdene i Norge kan fremdeles endnu mærkes, at medens det i Henhold til § 12 i Forordningen af 4de December 1672 havde været tilladt saabel Enke som Børn efter en afdød Apoteker at blive ved Apoteket, som da skulde bestyres af en approberet Provisor, fratoges Retten hertil for de personlige Privilegiens Vedkommende Børnene ved Lov af 25de Februar 1860 ikke alene for de Bevillinger, som derefter maatte blive givne, men ogsaa for de siden Udstedelsen af kongelig Resolution af 10de December 1850 nyoprettede Apotekers Vedkommende, og ved Lov af 6te Juni 1877 § 1 bestemtes det endvidere, at personlige Apotekerbevillinger, som meddeltes efter Udstedelsen af denne Lov, ikke skulde medføre Ret for Enken til at beholde Apoteket. Dog kan Kongen paa derom indgiven Ansøgning meddele Enken eller Boet Ret til at vedblive Apotekets Drift indtil 10 Mar at regne fra den Tid, Apoteket fattes i Drift, dersom dette fra nyt af var oprettet af den Afdøde, eller indtil 5 Mar fra den Tid, Apoteket overtoges af den Afdøde, dersom dette tidligere havde været i Drift, og i begge Tilfælde paa saadanne Villkaar, som af Kongen nærmere bestemmes. Denne Bestemmelse er dog siden 1877 kun i 5 Tilfælde kommen til Anvendelse. Fremdeles bestemtes det ved Loven af 6te Juni 1877 § 2, at Enhver, hvem personlig Apotekerbevilling herefter meddeles, skal være forpligtet til efter de for Statens Embedsmænd gældende Regler at sikkre sin Hustru Enkepension (o: $\frac{1}{5}$ af den anslaaede Marsindtægt) ved Indstud i den almindelige Enkekasse. Endelig er det i samme Lovs § 3 fastsat, at naar en Apoteker, som har drevet Apotek ifølge personlig Bevilling, meddelt efter Lovens Udstedelse, afgaar ved Døden, og Bestemmelsen i § 1 (om Enkens eller Boets Afgang til ved lgl. Resolution at faa Tilladelse til en vis Tid at fortsætte Apotekets Drift) ikke kommer til Anvendelse, hans Bo da skal være forpligtet og berettiget til ved en autoriseret Provisor at fortsætte Apotekets Drift i 6 Maanedre og derefter, indtil den nye Apoteker er tiltraadt, dog ikke længere end 1 Mar, efter at Bevillingen er denne meddelt.

Om Forholdene i Finland gælder:

Medens det for de ældre saakaldte Stamapotekers Vedkommende er anerkendt, at Privilegierne kunne sælges og altsaa ere at betragte som reelle, er det fra 1837 ved Udstedelsen af nye Privilegier forbeholdt Senatet i hvert enkelt Tilfælde at bestemme, om Privilegiet ved Indehaverens Død, eller naar han ønsker at fratræde det, maa overlades hans Arvinger eller overdrages til anden Mand, eller om det uden nogen Erstatning skal inddrages for Kronens Regning. Uagtet denne Bestemmelse er en stor Del af de med saadant rent personligt Privilegium anlagte Apoteker indtil de senere Aar overgaaede i anden og tredje Mands Eje. En Overgang til en paatænkt stræng Fastholdelse af de personlige Privilegiens Uafgbarhed kan dog ventes efter Ordlyden i en Del af de i de senere Aar til Købere af Apoteker med personligt Privilegium udfærdigede Privilegiebreve, hvori det hedder, at Privilegiet kun gælder for N. N., saa længe han behørigt opretholder Apoteket, og i intet Fald længere end til Mar 1925; skulde han inden den Tid ønske at fratræde Apoteket, eller skulde han dø, skal det hero paa særlig Bestemmelse, hvor vidt det ham forundte Privilegium maa overlades til anden Mand for den til nævnte Mar tilbageværende Tid eller udstrækkes til hans Dødsbo eller ogsaa inddrages uden nogen Erstatning.